

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 3. 1956, sp. zn. 7 Co 102/56

Číslo: 25/1957

Právní věta:

O důvodnosti zdráhání dát si odnít krev k provedení důkazu krevní zkouškou a o uložení pokuty tomu, kdo bez závažného důvodu tak činí, rozhoduje senát.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 07.03.1956

Spisová značka: 7 Co 102/56

Číslo rozhodnutí: 25

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Krevní zkouška, Řízení

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

V řízení o zjištění otcovství a úhradu osobních potřeb nařídil lidový soud provedení krevní zkoušky a uložil účastníkům, aby se dostavili ke znalci k odběru krve. Žalovaný na opětovnou výzvu dostavil se sice ke znalci, odmítl však, aby mu byla odebrána krev.

Lidový soud v Ústí n. L. vyslovil, že žalovaný bez závažného důvodu se zdráhá dát si odnít krev k provedení nařízené krevní zkoušky a uložil mu pokutu 200 Kčs. Učinil tak předseda senátu jako soudce jediný.

Krajský soud ke stížnosti žalovaného zrušil toto rozhodnutí lidového soudu a uložil, aby dále ve věci jednal a znovu rozhodl.

Odůvodnění:

Zdráhá-li se osoba podle § 275 o. s. ř. povinná k provedení krevní zkoušky podrobit se odnětí krve bez závažného důvodu, může být použito donucovacích prostředků podle § 100 odst. 2, 3 a § 103 odst. 3 o. s. ř.

O důvodnosti zdráhání a o uložení pokuty pro odepření odnětí krve rozhodne soud.

Podle ustanovení § 4 odst. 1 o. s. ř. vykonávají soudy soudnictví zpravidla v senátech. Ustanovení první části občanského soudního řádu a tedy i ustanovení § 103 vztahuje se i na řízení upravená v

druhé části občanského soudního řádu, kde je zpravidla výslovně uvedeno, zda rozhoduje senát nebo soudce jediný. Kde není výslovně stanoveno, že má rozhodovat soudce jediný, rozhoduje senát (§ 4 odst. 2 o. s. ř.). Užívá-li zákon v § 103 odst. 3, § 275 odst. 1 o. s. ř. výrazu soud, znamená to jednak senát v těch případech, kde podle druhé a třetí části občanského soudního řádu rozhoduje senát, jednak soudce, kde podle ustanovení uvedených částí rozhoduje soudce jediný, předseda. Kde není výslovně stanoveno, že má rozhodovat soudce jediný, rozhoduje senát.

Tam, kde o určitých otázkách má rozhodovat soudce jediný, i když o věci podle ustanovení druhé a třetí části občanského soudního řádu má rozhodovat senát, používá se v první části slov „předseda senátu“ a „soudce“ (srov. na př. § 147 o. s. ř.).

Pro řízení o zjištění otcovství platí předpisy hlavy jedenácté části druhé a je tedy příslušným k rozhodování senát, pokud v uvedené hlavě nejsou stanoveny výjimky (§ 420 o. s. ř.). Měl tedy o důvodnosti odepření odběru krve a o uložení pokuty zažalovanému rozhodnout stát. Pokud se tak nestalo, nebyl soud řádně obsazen.